

jfr. medhjælperlovens § 4, medfører forslaget således en ændring i forhold til gældende ret. Denne ændring må under hensyn til bestemmelserne i loven om Lønmodtagernes Garantifond anses for ubetænkelig.

De hidtil gældende regler bliver bestående, for så vidt angår dødsbobehandling (medmindre dødsboet undtagelsesvis erklæres konkurs) og udlæg i ejendommen.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 14 og medfører kun en redaktionel ændring.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 15.

Til nr. 1.

Efter § 8, stk. 1, 2. pkt., i lov nr. 68 af 15. marts 1967, skal statsautoriserede revisorer fortrinsvis beskikkes som handelskyndige revisorer i konkurs. En lignende bestemmelse foreslås nu indsat i konkursloven som § 126, stk. 2, 1. pkt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af, at bestemmelsen om benyttelse af statsautoriserede revisorer som regnskabskyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger foreslås indsat i konkursloven som § 164, stk. 1, 2. pkt.

Til § 12.

Bestemmelserne er en følge af forslaget til konkurslov og af andre bestemmelser i nærværende lovforslag.

Til nr. 1.

Bestemmelsen er en følge af forslagens §§ 13 og 14, hvorefter reglerne om likvidation af insolvente aktieselskaber og anpartsselskaber foreslås ophævet.

Til nr. 2.

Til stk. 1. Efter 1. pkt. i den gældende bestemmelse omfatter garantien de privilegerede lønkrav m. m., jfr. konkurslovsforslagets § 95, stk. 1, nr. 1-4, jfr. stk. 2, og den gældende konkurslovs § 33, stk. 1, nr. 1-4, jfr. stk. 2. Foruden en redaktionel ændring af 1. pkt. som følge af forslaget til konkurslov indsættes der ved forslaget et nyt 2. pkt., hvorefter tillige lønkrav efter konkurslovsforslagets

§ 94, nr. 2 (men ikke massekrav efter § 93, nr. 3), jfr. den gældende lovs § 32, nr. 2, er omfattet af garantien. Efter denne bestemmelse, der sigter til tilfælde, hvor skyldneren har anmeldt betalingsstandsning, er gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn, bedre stillet i et senere konkursbo end de privilegerede krav, idet den skal fyldestgøres lige efter de egentlige massekrav. Allerede i praksis bliver løn- og feriepengekrav, der falder ind under § 32, nr. 2, dækket af Lønmodtagernes Garantifond. Det sker med en henvisning til, at kravene samtidig er direkte omfattet af konkurslovens § 33, stk. 1, nr. 1, der taler om krav, »som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse«, men med indsættelsen af 2. pkt. gøres hjemmelen til Garantifondens praksis mere klar.

Garantifonden kan kun yde dækning, hvis betalingsstandsningen efterfølges af én af de i garantifondslovens § 1 nævnte grunde. Skyldes ophøret konkurs, må konkursbegæringen være indgivet senest 3 uger efter betalingsstandsningens ophør, hvis dagen for anmeldelse af betalingsstandsningen skal fastholdes som fristdag, jfr. konkurslovsforslagets § 1, stk. 2 (den gældende konkurslovs § 1 b, stk. 2 og 5).

Til stk. 2. Har arbejdsgiveren anmeldt betalingsstandsning til skifteretten, vil fristerne for fortrinset i tilfælde af konkurs blive regnet fra anmeldelsesdagen, jfr. forslaget til konkurslov §§ 1 og 95. Efter 2. pkt. skal dette tidspunkt derfor også lægges til grund af Garantifonden ved beregningen af, hvilke lønkrav garantien omfatter, dog kun, hvis det insolvente ophør finder sted inden 3 uger efter ophøret af betalingsstandsningen, jfr. herved bestemmelsen i konkurslovsforslagets § 1, stk. 2.

I øvrigt indholder bestemmelsen kun redaktionelle ændringer.

Til § 13.

Bestemmelsen går ud på at ophæve de særlige regler om likvidation af insolvente aktieselskaber.

De regler om likvidation af aktieselskaber, som fandtes i den første danske aktieselskabslov, lov nr. 468 af 29. september 1917, byggede i overensstemmelse med udenlandske forbilleder på den forudsætning, at disse regler kun skulle anvendes på likvidation af solvente selskaber, medens opløsning af insolvente selskaber skulle ske ved konkurs. I praksis var imidlertid likvidation den foretrukne opløsningsform også ved insolvente selskaber. Dette skyldtes navnlig, at konkursbehandlingen ansås for tung, langsom og bekostelig og for